31976L0207

14.2.1976 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 39/40

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 9 февруари 1976 година
относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд

(76/207/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята [1],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

като има предвид, че Съветът, в своята Резолюция от 21 януари 1974 г., отнасяща се до социалната програма за действие [3], е включил между приоритетите и действия за постигане на равенството между мъжете и жените по отношение на заетостта, на професионалната квалификация и развитие, както и на условията на труд, включително и възнаграждението;

като има предвид, че по отношение на възнаграждението, Съветът е приел, на 10 февруари 1975 г., Директива 75/117/ЕИО, за сближаване законодателствата на държавите-членки относно прилагането на принципа на равно заплащане на мъжете и жените [4];

като има предвид, че се очертава необходимост от предприемане на действия също и от страна на Общността за осъществяването на принципа на равното третиране на мъжете и жените, както по отношение на заетостта, професионалната квалификация и развитие, така и по отношение на другите условия на труд; като има предвид, че равното третиране на работещите мъже и жени представлява една от целите на Общността в контекста на хармонизирането на условията на живот и труд и същевременно тяхното подобряване, като има предвид, че Договорът не е предвидил необходимите специфични правомощия за тази цел;

като има предвид, че следва да се определи и да се осъществи постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване, посредством допълнителни мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива има за цел прилагането в държавите-членки на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, включително повишение, и до професионална квалификация, както и по отношение на условията на труд и, в съответствие с условията, предвидени в параграф 2, на социалното осигуряване. Този принцип е наричан по-долу „принцип на равното третиране“.

2. С оглед да осигури постепенното прилагане на принципа на равното третиране в сферата на социалното осигуряване и по предложение на Комисията, Съветът следва да приеме разпоредби, които определят същността и значението на този принцип, както и обстоятелствата, при които се прилага.

Член 2

1. По смисъла на последващите разпоредби, принципът на равното третиране означава липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, пряко или непряко, в частност чрез позоваване на брачното или семейното положение.

2. Настоящата директива не накърнява правото на държавите-членки да изключат от нейното приложно поле професионалните дейности и, евентуално, обучението за тяхното извършване, за които полът представлява определящ фактор, поради тяхната същност или условията, при които се извършват.

3. Настоящата директива не накърнява разпоредбите относно закрилата на жените, по-специално по време на бременност и майчинство.

4. Настоящата директива не накърнява мерките за насърчаване на равенството във възможностите за мъжете и жените, в частност, чрез премахване на съществуващото неравенство, което се отразява на възможностите за жените в областите, цитирани в член 1, параграф 1.

---

[1] ОВ C 111, 20.5.1975 г., стр. 14.
[2] ОВ C 286, 15.12.1975 г., стр. 8.
[3] ОВ C 13, 12.2.1974 г., стр. 1.
[4] ОВ L 45, 19.2.1975 г., стр. 19.

Член 3

1. Прилагането на принципа на равното третиране означава липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, при условията за достъп, включително и критериите за подбор, до всяка една работа или длъжност, независимо от сектора или отрасъла на действие, и до всички нива на професионалната йерархия.

2. За целта, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да:

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат или да могат да бъдат обявени за нищожни, или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране, и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията, както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии.

в) бъдат преразгледани онези законови, подзаконови и административни разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране и за които потребността от закрила, наложила създаването им, вече не е основателна; по отношение на сходни разпоредби в колективните трудови договори социалните партньори се приканват да пристъпят към желаното им преразглеждане.

Член 4

Прилагането на принципа на равното третиране по отношение на достъпа до всички видове и до всички нива на професионалното ориентиране, на професионалното обучение, повишаването на професионалната квалификация и преквалификацията означава предприемането, от страна на държавите-членки, на необходимите мерки, за да:

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат или да могат да бъдат обявени за нищожни, или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията, както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии;

в) може достъпът до професионалното ориентиране, професионалното обучение, повишаването на професионалната квалификация и преквалификацията да се извършва в съответствие с едни и същи критерии и на едни и същи нива, без каквато и да е дискриминация, основана на пола, без това да накърнява предоставената, в някои държави-членки, независимост на частните обучителни институции.

Член 5

1. Прилагането на принципа на равното третиране по отношение на условията на труд, включително и условията за уволнение означава, че ще бъдат гарантирани еднакви условия за мъжете и жените, без каквато и да е дискриминация, основана на пола.

2. За целта държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да:

а) бъдат отменени законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране;

б) бъдат или да могат да бъдат обявени за нищожни, или да могат да бъдат изменени разпоредбите, които противоречат на принципа на равното третиране, и които са включени в колективните трудови договори или в индивидуалните трудови договори, в правилниците за вътрешния ред на предприятията, както и в правилата, уреждащи статута на свободните професии;

в) бъдат преразгледани онези законови, подзаконови и административни разпоредби, които противоречат на принципа на равното третиране и за които потребността от закрила, наложила създаването им, вече е отпаднала; по отношение на сходни разпоредби в колективните трудови договори социалните партньори се приканват да пристъпят към желателното им преразглеждане.

Член 6

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, за да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ощетени поради неприлагането на принципа на равното третиране, по смисъла на членове 3, 4 и 5, да предявят своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 7

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за закрила на работниците или служителите срещу всяко уволнение, което представлява реакция от страна на работодателя на жалба, подадена в рамките на предприятието или на предприета съдебна процедура, насочена към спазването на принципа на равното третиране.

Член 8

Държавите-членки осигуряват довеждането до знанието на работниците или служителите на мерките, предприети в изпълнение на настоящата директива, както и вече действащите разпоредби в тази област, чрез всички подходящи средства, например на техните работните места.

Член 9

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, в срок от тридесет месеца от нотифицирането ѝ и незабавно информират Комисията за това.

По отношение на първата част на член 3, параграф 2, в) и първата част на член 5, параграф 2, в), обаче, държавите-членки ще пристъпят към първоначален преглед и към едно евентуално първоначално преразглеждане на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, цитирани в тези членове, в срок до четири години след нотифицирането на настоящата директива.

2. Държавите-членки правят периодично преглед на професионалните дейности, цитирани в член 2, параграф 2, за да се уверят дали е основателно запазването на посочените изключения, от гледна точка на социалното развитие. Те уведомяват Комисията за резултатите от това преразглеждане.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията текстове на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 10

В срок от две години след изтичането на тридесетмесечния период, предвиден в член 9, параграф 1, първа алинея, държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, с цел да ѝ дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета.

Член 11

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 9 февруари 1976 година.

За Съвета

Председател

G. THORN